

radice illita, percussis à scorpione subuenit,
& erysipelatis cum polenta medetur. Cate-
rùm earum succus cum cerussa & aceto lo-
cis iis commodè illinitur, quæ refrigeratio-
nem desiderant.

De Condrilla. CAP. CLXI.

CONDRILLA, quam etiam cichorion
aut serin appellant, folia, caulem & flo-
res gerit cichorij similitudine: qua ex causa
nonnulli seridis syluestris speciem esse pro-
nuntiarunt. Verùm tenuior tota est. Circa
iplos autem ramulos gummi reperitur ma-
stiches simile, fabæ magnitudine: quod qui-
dem cum myrrha tritum & in linteo oliuæ
instax appositum, menses trahit. Herba verè
cum radice tusa, melle adiecto diuiditur in
pastillos: qui quidem diluti, admixto nitro
vitilignes emaculant. Sed & gummi pilos
glutinat, ac ipsa quoque radix recens eadem
præstat, si intincta eius succo acus pilis ad-
moueatur. Contra viperas etiam ex vino
pota proficit. Quin & ipsius succus cum vi-
no, aut per sese decoctus atque potus, aluum
sistit. Est porrò & aliud condrilla genus, fo-
lio circumroso, oblongo & humi strato,
caule verò succi pleno: radice tenui, vegeta,
leui, rotunda, flauescente, succosa. Caulis &
folia concoquendi vim habent. Succus ve-
rò, in commodos palpebrarū pilos replicat.

P. iiii.

Cæterùm in lætis cultisque agris prouenit.

De Cucurbita. CAP. CLXII.

CUCURBITA esculenta cruda trita & imposita, œdemata & abscessus mitigat. Ramentum ipsius, infantium capitis ardore, quam sirsiasin vocant, laborantium sincipiti vtiliter adhibetur. Similiter quoque podagricis & oculorum inflammationibus imponitur. Succus verò è strigementis tussis, aurium doloribus tum per se, tum etiam cum rosaceo infusus, auxiliatur. Valet itidem illitus ad perustam ardoribus corporis superficiem. Vniuersæ autem decoctæ & expressæ succus cum melle exiguo & nitro potus, leuiter aluum soluit. Quin & si quis vinum in ipsam crudam & excauatam infusum ac dio expositum, posteaque dilutum ieiunus biberit, leuiter aluum emolliet.

De Cucumere satiuo. CAP. CLXIII.

CUCUMERIS satiuus aluo stomachoque vtilis, refrigerandi vim obtinet, si modò non corrumpatur, ac vesicæ prodest: olfactu verò, defectos animo recreat. Sed & ipsius semen modicè vrinas cit, & cum lacte aut passo, vesicæ exulcerationibus subuenit. Cæterùm eiusdem folia cum vino imposita, canum morsus sanant: ex melle verò, epinyctidas;

De

De Pepone.

CAP. CLXIII.

IPSA quoque peponis caro in cibis vrinas mouet: oculi verò inflammationes imposita lenit. Eius verò ramentum infantium siriâsi laborantium sincipiti imponitur: ac frōti quoque anacollematis vice adalligatur, ad inhibendas oculorum fluxiones. Porrò succus cum semine adiecta farina siccatus in sole, faciem smegmatis vice purgat, illique nitorem conciliat. Cæterùm sicca radix ex mulsa drachmæ pondere pota, vomitiones mouet. Quòd si quis placidè ac citra molestiam vomere à cœna voluerit, oboli bini satisfecerint. Sanat quoque cum melle imposita capitis vlcera concreta in modum faui, quæ ceria vocant.

De Lactuca satina.

CAP. CLXV.

LACTUCA satina stomacho utilis, modicè refrigeratoria, somnum concilians, aluum emolliens & lac euocans. Verùm decocta, magis alit. Stomachicis autem illotam esse proderit. Epotum verò ipsius semen Venerem assidue somniantibus opitulatur, & concubitum arceat. At ipsæ in cibo frequentiores, claritati oculorum officiunt. Muria etiam condiuntur. Cæterùm cùm in caulem exierunt, vim quandam adipiscuntur succo lactique syluestris lactucæ similem.

De Syluestri lactuca.

CAP. CLXVI.

Syluestris autem Lactuca fatiua similis est, sed ampliore caule praedita, foliisque candidioribus, gracilioribus & asperioribus, gustu vero amara, ac viribus aliquatenus papaueri similis: quam ob causam nonnulli etiam lacteum eius succum meconio permiscunt. Succus obolorum dum pondere cum posca epotus, aquosa per aluum expurgat. Quin & oculorum argema & caliginem extert: efficaciter quoque cum lacte muliebri contra eorundem adustiones inungitur. In summa somnum facit, & doloris leuamentum praestat. Menfes quoque trahit, & contra scorpionum ictus phalangiorumque morsus bibitur. Semen aequè ac fatiua potum, libidinum imaginationes in somno compescit, Veneremque inhibet. Succus ad eadem valet, sed minus efficax. Ceterum ipsius lac, ceterorum qui expressione eliciuntur succorum instar, antea insolatum in nouis fictilibus reponitur.

De Gingidio.

CAP. CLXVII.

GINGIDIUM, quibusdam Lepidium, copiosissimum in Cilicia & Syria nascitur, herbula syluestri quidem pastinacae similis, tenuior tamen & amarior: radícula candicante & subamara. Oleris instar crudum, coctum conditumve estur, stomacho utile

utile & urinæ ciendæ vi præditum. Quin & ipsius decoctum ex vino potum, vesicæ prodest.

De Scandice. CAP. CLXVIII.

SCANDIX, sylvestre quoque olus est, subacre, amarum, atque esculentum. Siquidem crudum coctumve estur, alio stomachoque utile. Eius verò decoctum potu, vesicæ, renibus & iocinori prodest.

De Caucalide. CAP. CLXIX.

CAUCALIS, quam nonnulli sylvestrem daucum appellant, cauliculus est dorantal, aut etiam maior, subhirsutus, foliis fœniculo similibus, quæ sunt multis diuisa incisuris & hirsuta: candida in cacumine umbella, eaque odorata. Et hæc quoque planta cruda coctave, oleris modo estur, urinamque ciet.

De Eruca. CAP. CLXX.

CRUDA Eruca coitum largiore cibo concitat: ac ipsius quoque semen eiusdem est effectus. Urinas mouet, concoctionem iuuat, aluoque est accommodata. Semine in condiendis obsoniis vtuntur: quod vt diutius perennet, aceto lacteue subactum in pastillos digerunt, atque ita reponunt. Nascitur & sylvestris eruca, maximè in Iberia que Occidentem spectat, ac ipsius semine loci illius incolæ pro sinapi vtuntur. Est porro

quàm fatiua ad mouendam vrinam effica-
cior, & multò acrior.

De Ocsmo. CAP. CLXXI.

OCIMVM vulgo notum: copiosiore ci-
bo aciem oculorum hebetat. Aluum
autem emollit, flatus mouet, vrinam ciet, &
lac euocat: agrè tamen conficitur. Impo-
situm cum polentæ polline, rosaceo & aceto,
inflammationibus auxilio est, vt & draconis
marini & scorpionis ictibus. Per se verò
cum vino Chio, prodest oculorum dolori-
bus. Succus oculorum caligines discutit, flu-
xionesque reficcat. Semen verò potum, con-
uenit atram bitem gignētibus, agrè meien-
tibus, inflatisque: olfactu in nares attractū,
subinde sternutamenta mouet: id quod &
herba ipsa efficit: verūm oculos comprimi
oportet virgente sternutamento. Eam fu-
giunt nonnulli, ac edere quoque verentur:
quòd commanducata & in sole posita ver-
miculos gignat. In cibum verò receperunt
Afri, quia si feriantur à scorpione qui oci-
mum ederint, incolumes conseruentur.

De Orobanche. CAP. CLXXII.

OROBANCHE cauliculus est subruber,
duos ferè dodrantes altus, ac interdum
etiam maior, foliis subpinguibus, hirsutus
ac tener, floribus præditus subalbidis, aut in
luteum vergentibus. Radix subest digiti
crassitudi-